

HOMILIE PASEN B – VERRIJZENIS VAN DE HEER ZA 1/ ZO2 APRIL 2018.

'Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen - het was nog donker - bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold.'

Zusters en broeders, het zijn maar enkele woorden, maar ze maken duidelijk dat het om een verhaal van alle tijden gaat, ook van onze tijd. 'Het was nog donker', beklemtoont de evangelist, en dat is het ook vandaag. Terwijl we het paasvuur ontsteken, dat symbool is dat de duisternis verdreven wordt, weten we van duisternis op zoveel plaatsen op deze wereld. We hoeven de krant maar open te slaan en de tv maar aan te zetten en de duisternis stapt onze woonkamer binnen. Misschien hebben we zonnecellen op onze ziel aangelegd, dat we zeggen: "Wat voor duisternis?" Maar de oorlog in Syrië duurt nog altijd voort zonder enig gevoel voor humaniteit. En nog op zoveel andere plaatsen dringt het licht van Christus niet door.

Ook in ons midden is er de duisternis van zovelen die omwille van winst en bezit de natuur verwoesten. De duisternis van vechtscheidingen, van kinderen zonder ouders en ouders zonder kinderen. Er is de duisternis van een wereld waarin een derde van het voedsel weg gegooid wordt. Er is de duisternis van een wereld waarin Jezus opnieuw een vreselijke dood zou sterven, omdat Hij ook nu afgewezen zou worden, omdat Hij vragen stelt bij onze levenswijze en gedrag en ons waardenpatroon. En het lijkt alsof die duisternis van de vroege morgen van onze wereld nooit zal verdwijnen, want nooit is er eens een dag, zelfs geen uur volledige vrede op aarde en in mensenharten.

En toch vieren we vandaag dat de duisternis wél zal verdwijnen. Wanneer Maria Magdalena door de donkerte heen aan het graf komt, ziet ze dat de steen is weggerold. De apostelen die het graf binnengaan, zien dat het leeg is. Ze begrijpen er niets van, en ze gaan gewoon terug naar huis, "want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat Hij uit de dood moest opstaan", zegt de evangelist heel uitdrukkelijk. De apostelen, wilden eigenlijk alles bij het oude laten. En willen wij dat niet eveneens: alles bij het oude laten, want we willen met rust gelaten worden. Niemand mag aan ons zelfgeschapen leven komen en het zeker niet overhoop halen.

Maar er is ook de apostel Johannes. "Hij zag en hij geloofde," zo lezen wij. Johannes wist ook niets, maar hij geloofde. Want hij zag hoe de vele gebeurtenissen uit het leven van Jezus als puzzelstukjes in elkaar vielen en dat deze vele gebeurtenissen de verrijzenis voorzegden. Jezus had vaker zijn dood voorspeld, en daaraan steeds toegevoegd: 'Maar na mijn dood zal ik verrijzen. De leerlingen hadden daar niet op gereageerd. Ze hadden zijn woorden niet begrepen. Maar voor Johannes is er de samenhang. Daarom gelooft hij dat Jezus verrezen is, en dat Hij hun blijvend de weg zal wijzen.

Daarom overwegen wij voortdurend Jezus' leven elke keer als we eucharistie vieren en wijst Hij ons de weg die leidt van duisternis naar licht, van dood naar leven, maar nog steeds wijze we die weg af en blijven we de eigen weg gaan alsof Jezus niet bestaan zou hebben.

Zusters en broeders, Pasen is en blijft het feest van Jezus' verrijzenis en is en blijft het feest van de overwinning van het leven op de dood. Gods aanbod blijft. Maar God dwingt niet. Hij nodigt uit. Ook in onze wereld vol duisternis en dood nodigt God uit, en blijft Hij uitnodigen. Hij wil ons

bijstaan in tijden van vreugde, maar ook van pijn. Hij wil ons in het vaak schamele licht van deze wereld de weg wijzen die voert naar het Licht dat Hijzelf is. Het Licht van liefde en vrede, en niet van wreedheid, vernietiging en moord. Hijzelf is het Licht van leven na de dood, van eeuwig leven in de palm van Gods hand. Want Jezus' verrijzenis, dat is ook het beeld van onze eigen verrijzenis. Om te leven in zijn eeuwige liefde. Laten we dus doen zoals Johannes. Hij liet zich overtuigen en hij durfde te geloven. Dat we dat ook mogen doen: geloven dat Jezus verrezen is, en dat Hij midden onder ons wil wonen. Moge dit ons diepste geloof zijn. Amen.